

ДВЕ ЦИВИЛИЗАЦИЈЕ У ЕВРОПИ

Овим текстом разочараћу многе, а пре свега оне који се надају да ћемо тек уласком Србије у Европску унију постати део цивилизоване Европе. Разочараћу и оне поете који се баве геополитиком па поетски израз «**Србија је Исток на Западу и Запад на Истоку**» прихватају као основу конципирања политике Србије. Овај поетски израз су приписивали светом Сави Српском. Иако нико није нашао такву тврдњу у делима св. Саве таква изрека се укоренила, иако је нетачна.

У Европи постоје две цивилизације већ неколико хиљада година, па и данас. Нова, друга цивилизација на овим просторима почела је да се успоставља падом Троје у Малој Азији и проширује се 509. односно 510. године пре н.е., са такозваном Римском револуцијом. Наиме, с падом Троје и с такозваном Римском револуцијом 509/510. године до н.е. војно-трговачка олигархија је сменила родоверну цивилизацију и пољопривредну културу, јер је дошло до заиста револуционарних промена. До 509. г.п.н.е. припадност појединца друштву одређивала се кроз род. После тзв. Римске револуције 509. године пре н.е. «међа» постаје једна од највиших вредности те нове цивилизације и битна карактеристика града Рима и касније Римске империје, па се **статус** појединца од тада одређује преко територије, због чега се и данас држава схвата као **монопол физичке принуде на одређеној територији**.

Због тога у свим западним језицима реч «**држава**» потиче од латинске речи «**status**» (положај, припадност): енгл. **state**, нем. der **Staat**, фр. **Etat**, дан. **stat**, шп. **Estado**, итал. **stato**, хол. **staat**, порт. **Estado**. Пошто је међа постала највиша вредност у Риму, која залази у сакрални аксиом виши од братоубиства, или обрнуто, и јесте основ сталних братоубиства. Територија је постала основни критеријум одређивања припадности целини, односно највишој вредности – *civesu*, као омеђеној **цитадели** ограђеног простора града Рима, који је војна олигархија (формирана реформама етруског цара Сервија Тулија) стално ширила, поковавајући све нове и нове територије. Али ова новина 509/510 г.п.н.е. пројектована је у прошлост и везана за 754. г.п.н.е, када се, наводно, по епу из вЕнеиде и десило братоубиство и када је Ромул убио брата Рема, управо због међе/границе.

Овај текст сам намерен да понудим рубрици «Погледи» листа «Политика», али сам вероватно овим помињањем давне прошлости, коју називамо историја осудио мој покушај и **поглед** на одбијање, јер кад се уђе у **забран** или **ловиште** којим управљају историчари и делимично археолози, тамо престаје свака могућност различитих **погледа**, јер постоји **општеприхваћено гледиште**, или **догма**, у коју нико не сме да дира, иако је то супротно свакој науци и негира могућност нових научних открића, иако су нова научна открића услов постојања науке.

Превладавајућа историја представља развој људског друштва у најцрњој геноцидности, где стално нестају цели народи и стално се појављују нови народи. Српски народ и српски језик су део те чудовишне геноцидне пројекције. Пројекције у којима чак и на почетку XXI века из српског народа настају многи нови народи прете да Срби као народ потпуно нестану. То је могуће јер нико, а

посебно политичари и новинари, неће да уоче карактеристику коју носи са собом српски народ, као носилац те најстарије цивилизације у Европи.

Наиме, Европа је давно прихватила римски принцип који је прогласио Римски Сенат: «Сви становници на територији Римске империје су – Римљани», који важи и данас у свим земљама на Западу «Сви становници на територији Италије су – Италијани», «Сви становници на територији Француске су – Французи».

Сједињене Америчке Државе су прихватили многе карактеристике, па чак и називе Римске империје: Сенат, Капитол, концепцију по којој немају све атрибуте државе јер не штампају новац, али представљају чисту форму – војне олигархије. У том римском духу прихватили су римски принцип: «Сви становници на територији САД су – Американци». Пошто имају историју од свега двеста година морали су да смисле термин «мелтинг пот/котао за топлеење нација».

Али у Србији тај римски принцип *civisa*, или грађанског друштва једноставно не важи. И највећи заговорници грађанског друштва никако не би ни помислили да се то може на њих применити и констатовати Уставом земље Србије да су – Србијанци, како су «Сви становници на територији Француске – Французи», «Сви становници на територији САД – Американци» па према томе «Сви становници на територији Србије су – Србијанци». или «Сви становници на територији Србије су – Срби». Иако сам ја Србин, кажем: слава Богу да то није тако јер треба поштовати сваком његово порекло.

Одговор зашто је то тако и зашто у Србији не важи принцип «Сви становници на територији Србије су – Србијанци/Срби», крије се у теорији државе и права.

То је управо због тога што и данас у Европи постоје две цивилизације:

- ✓ **цивилизација рода (Словена/рАсСена/руских)**, која је најстарија у Европи, а коју данас називамо Россия/Русије (чије се извориште налази у Лепенском Виру и Винчи), на просторима које се очувало 192 (на)рода, благодарееи томе што у Русији и српским земљама на Балкану не важи принцип «Једна територија – једна нација», пошто, слава Богу «Нису сви становници Русије – Руси», и «Нису сви становници Србије – Србијанци/Срби», што је цивилизацијска вредност од огромног значаја за цео свет, јер је то пут избегавања територијалних конфликта и етничких прогона,
- ✓ **територијална цивилизација** (Рима, Римске империје, која је зачета 509. године пре н.е.), тако да је Сенат Римски после неколико векова прогласио «Сви становници на територији Римске империје су – Римљани», који важи и данас у свим земљама на Западу: «Сви становници на територији Италије су – Италијани», «Сви становници на територији Француске су – Французи», «Сви становници на територији САД су – Американци».

Ово је најпроблематичније за спортске новинаре, који и не сањају да, када извештавају, на пример о финалу Светског шампионата у ватерполу, улазе у (чине) биће кривичног дела «геноцида» српског народа, јер не говоре да су се сусрели Србијанци и Црногорци већ извештавају смело и надахнуто да су се сусрели горостасни Срби и горостасни Црногорци, иако самим тим одвајају Србе из Црне Горе од Срба из Србије, или прецизније речено, једним (не)спортским гестом/изразом уништише (прецрташе) цели српски народ у

Црној Гори, што није падало на памет или, прецизније речено, није успевало чак ни нацистима. Али нису криви спортски новинари него научници који неће да читају нова научна открића и посебно они научници који сматрају да је историја далека, давно завршена прошлост.

Али ето, то није тако. Право је, у неку руку, сенка друштвених односа, који су **материјални извор права**. Али сенка често преживи сталне промене друштвених односа и посебно тзв. друштвено-економске формације, које су, не само као кабинетске моделе, него и као реалност, покушале да наметну неке идеологије. Тако нам право данас говори «што је негда било». Наиме и дан-данас у Европи постоје две цивилизације како је то зачето и у време Римске империје.

Услед тога што је у **територијално конципираној организацији друштва** право прописивао законодавни орган, у науци се **право** погрешно везује искључиво за постојање **државе**.

Рим се територијално ширио, али је ван територије Римске империје остао доминантан принцип да **род** представља основ *одређивања припадности целини*, а породица, породична задруга, род, братство, племе и савез племена са Изборним већима као облицима одлучивања на братственичким скупштинама, остали су извори права рода (gens – род, одакле је: ius GENtium/право рода) .

И управо због тога Србија и српски народ нису «Исток на Западу и Запад на Истоку». Они су део цивилизације Рас, или РасСенске цивилизације, коју данас називамо РасСија. И управо због тога постоји стална потреба Запада да измишља нове називе народа на Балкану и да потискује Србе у свом «Drang nach Osten – продору на Исток».

Да би се ове научне чињенице разумеле, историчари и обични људи морају схватити да Рас није неки град или тврђава, па ни митски српски град Рас, и да нема никакве везе са територијом, већ напротив, означава припадност **роду** који је под појмом «Аз» или «Ас», како су они означавали «Праначало/Прапочетак», подразумевао **Коло**, као укупност ГОДИШЊег цикличног кретања Мајке-Земље око свога чеда Сунца/Јарила. Тако РАС означава «род Прапочетка», односно «род Кола», које ствара венац живота на Земљи.

Историчари морају схватити да историја и човечанство нису геноцидни простор сталног нестајања и сталног настајања нових народа и цивилизација. На жалост, продор западне, римске концепције стварања једнонационалих држава је очигледно и наша свакодневица. Због тога се и дан-данас користи сва војна сила Запада да се не дозволи свим Србима да живе у једној држави. Све остало је део политичке технологије «Divide et impera/Завади па владај»

Две цивилизације, које су постојале и које и данас постоје, треба што пре да почну да се разумевају. Или бар да СлоВени почну да разумевају основе свога права и своје цивилизације. Бољшевици, као најамници «америчких» банкара, и Ватикан забранили су изучавања «СлоВенског права/Права СлоВена», прво у СССР (иако су «банкари» првобитно планирали да СССР, као наднационална творевина, којом би они управљали, буде на Балкану, што им је успело да остваре тек после Другог светског рата), а онда и у Југославији, када су

Александра Васиљевича Соловјова (који је емигрирао из бољшевичке Русије и предавао «Словенско право», са земљаком Фјодором Васиљевичем Тарановским, на Правном факултету у Београду) – протерали у Швајцарску.

Да бисмо уочили карактеристику сопствене, словенске, цивилизације треба да разликујемо «народ» од «нације». Народ означава целину у којој је неко неког родио, а нације су везане за територију.

Реч Россия/Русија има у својој основи назив «РАз» или по новом «Рас», што је кованица две речи и истовремено њихова скраћеница, која је означавала: род Первоначала/Првобитног, а Первоначалом за древне СлоВене било је: Коло.

Пошто у корену речи Русија лежи појам Рас (јер и данас руски народ назива своју државу РасСија иако се од епохе Романових овај назив пише у руском језику: Россија) синоним речи «Россия/Росија/Русија» је **Родина** (по савременом српском Отаџбина или Отачаство). Али када се преведе на било који западни језик реч «Родина» добија префикс «land/територија», пошто Запад схвата припадност човека целини, или «нацији/целини», кроз територију: **motherland**, **fatherland**, **homeland** (енгл. **fatherland** **native land**, **home**, **homeland**, нем. **Heimat**, **Vaterland**, фр. **pays** [peɪ - територија], дан. **fædreland**, **hjemland**; хол. **vaderland**, **geboorteland**, итал. **patria**, порт. **país natal**, **torrão** [земља, terra - територија]). То је зато што «нације» на Западу нису створене на принципу **рода**, већ као последица ширења територијалног концепта Римске империје и после њеног нестанка тиме што је крвљу, ратовима и крстом ширен утицај клерикалног следбеника *Римске империје* односно *Ватикана* или, како се он називао у средњем веку «*Свете*» *Римске Империје*.

Нације у Европи су формиране вештачки, не на принципима рода, већ на принципу територије и то као последица крвавих религиозних ратова, који су се појавили услед:

- a. са једне стране ширења на Север и Исток «Свете» Римске империје у клерикалном облику – Ватикана,
- b. са друге стране: услед супротстављања централизму такве религиозне форме Римске империје,

Услед таквих вишедеценијских верских ратова многе нације су се појавиле у Европи после Аугсбурског мира, 1555. године, односно после Вестфалског мира, 1648. године, у оквиру којих је утврђен принцип «*Cuius regio, eius religio*/Чија регија, његова религија», што је значило: ако је кнез неке регије био католик, онда је целокупна регија постајала католичка, а ако је владар био протестант, онда је сва регија постајала протестантска, те је тиме на тој једној територији стварана једна нова нација.

Као последица колонијализма тих «територијалних» нација и новоформираних од стране Ватикана језика, генетски састав тих нација промењен је после слома колонијалних сила. Треба имати у виду да је генетски састав неких од тих нација промењен и услед расистичке тенденције мењања њиховог генетског састава, са намером освете за њихову колаборацију у Другом светском рату са нацистима. У тако створеним нацијама и у новим условима принцип «*Cuius regio, eius religio*» у скорије време се може претворити у принцип «*Cuius religio, eius regio*/Чија религија (буде доминантна) његова ће бити и регија» те ће нова нација бити састављена од носилаца друге религије у односу на ту која је постојала после средњевијековних религиозних ратова.

У Србији али и у Русији, управо благодарећи «принципу рода» (одређења припадности/статуса човека целини друштва преко рода) очувало се више од 192 (на)рода, а међу њима и основни род: **руски народ**, који обједињава и чува све остале (на)роде на простору **Руске цивилизације**, иако су покушали да невероватно жестоким (Црвеним) терором замене **руски народ** једим народом (по моделу римског, који је по распаду Римске империје нестао јер никад није ни постојао као целина), који су покушали да назову «совјетски народ/совјетски грађани», као што данас покушавају да рекламама створе «Росејане» по моделу америчког «мелтинг пота/казана за топљење нација».

Због тих суштинских разлика Римска територијална цивилизација стално и ИСТИСКУЈЕ (православне) СлоВене:

1. хиљадама година потискујући и асимилујући:
  - i) етРуске (или како ми Срби неправилно пишемо: Етрусце) са Апенина,
  - ii) СорВен/СорБе/СрБе из Крајнске/Крањске(у)Краине која је била у данашњој Словенији,
  - iii) из (у)Крајине и Далмације (потискивањем АзБуке и покатоличењем),
  - iv) хел(В)ене (ЗорБе) са Пелопонеза,
2. у XX-XXI веку:
  - i) из Српске (у)Крајине која је у садашњој Хрватској: 650.000 Срба протерано је из Хрватске (у само четири дана 1995. године у операцији «Олуја» протерано 250000 Срба из Републике Српска Крајина — Хрватска, уз помоћ приватне армије САД),
  - ii) са Косова и Метохије НАТО је у 1999. године протерао – 250.000 Срба,
  - iii) из Црне Горе – уставним преварама претварају Србе у Црногорце (МилоГорце),
  - iv) из (У)Крајине у 2014. – 2015. години протерано је – 1 200 000 Руса и сви о томе ћуте.

Када су Србима, притешњеним са Запада Римском империјом, а после тога и Ромејским царством (тзв. «Византијом») са Истока, успели да наметну **територијални модел** одређења државности, у време СтеВана Немање, у XII – XIII веку изван граница РасСие/Русије (коју су Ромеји, али и данашњи византолози, односно агенти Ромеје, свели на тзв. Рашку област, односно ромејским језиком речено, СерВију) остало је више припадника «рАс» (рода Првобитнога, или савременим речником речено Срба) него у том простору тзв. Рашке. Због тога је трећи син СтеВана Немање, **Растко** решио да се саможртвује и одрекне се световног живота примивши монашки чин – у руском манастиру Св. Пантелејмона на Светој Гори/Атосу добивши име Сава, па је успео да:

1. духовном силом православља обједини све територијално уситњене српске земље (латинском логиком и терминологијом: српске територије) на Хелмском полуострву («БАЛкан»),
2. **«Крмчијом/Кормчјом књигом (Законоправилом) Светог Саве Српског»** обједини рАз/рАс (род Первоначала/кола/хороВода) или савременим језиком речено: обједини многе земље **Руске цивилизације** као што су Рас/Рашка, Хум, заХумље (Србију), Далмацију, Босну, Бугарску, Румунију, Русију.

Руси и Срби су и дан - данас у истој ситуацији у којој је био СтеВан Немања, пошто су милиони Руса, односно Срба остали ван територије данашње РасСије/Русије односно данашње Рашке/Србије, коју византолози и данас у радовима сужавају на Рашку област.

Славенко Терзић, доктор историјских наука и дописни члан САНУ у свом делу «СТАРА СРБИЈА – драма једне цивилизације»:

- a. на стр. 18 је објавио карту Ђакома Кантелија да Вињоле (Giacomo Cantelli da Vignola) која је сачињена у Риму 1689. године на којој коректно пише назив: «*Il regno della Servia detta altrimenti Rascia*», као ознака ЦЕЛОКУПНЕ Србије јер је од искона основ назива за Србе био **Рас**, како су се сви Срби (посебно у данашњој Војводини) звали све до 1848. године, када су у Бечу погрешно убедили патријарха Рајачића да је Рас – Рац погрдан угарски надимак за Србе, иако је «РАС» ознака сакралног/божанског Первоначала,
- b. на стр. 18 у српском потпису испод карте тај исправни текст Терзић неосновано преводи као Рашка: «Ђакомо Кантели да Вињола, Краљевина Србија звана **Рашка**» иако и сам наводи:

- i. на страници 19 признаје да се «**понекад** уместо Србије користи име Рашка као друго име Србије», но он на тој истој страници 19 а затим и на стр. 20 и другим страницама своди неосновано РасСију/RasCiju на «**обласно име Рашка**», што на страници 20 прецизира цитатом «великог немачког историчара Леополда Ранке» који по Терзићу каже «Код Сенице пређе Кара-Ђорђе преко планина, да најпречим путем стигне у старо гњездо српског царства на Рашкој и на Горњем Лиму, међу своје даљње једноверце»,
- ii. на стр 17 «Срби као народ.... брзо прихватају туђа имена својих земаља и области».

Пошто је у кући мојих предака чувана застава добијена од Карађорђа (и после краха Првог српског устанка све док нам је Турци нису запалили), у мојим радовима доказујем да су називи СерВија/АлБенија/РасЦија све до једног и многи други само изведени из појма Рас (као персоналног а не територијалног одређења припадности), што је означавало «РодПервоначала» а пошто је првоначалом за древне СлоВене било «Коло» које ствара «Венац» живота на земљи сви ти називи су синонимни са називом: «КолоВени/КолоВенија», који је изведен из поимања «Рас»,

Тако ће по Терзићу Србија бити не Београдски пашалук већ «Рашки односно Босански Санџакат (Новопазарски санџак)» пошто на стр. 650 пише («Новопазарски санџак, види Стара Србија» у регистру на стр. 36) јер је на стр. 36 сакрални назив целокупног српског рода Рас свео:

1. на «**Рашку четири санџака**» (1. Пљеваљски, 2. Сјенички, 3. Пећки, и 4. Приштински) или
2. скраћено под «обједињавајући појам»: «Новопазарски санџак» или
3. «кратко Санџак».

Терзић на стр. 37, где објављује карту М. Бриона, из 1788. године, неће да види да је термин RasCie синоним за назив SerVie, па наводи: «Детаљ карте М. Бриона, ..., који означава простор Рашке области», јер неће ни да чује ставове научника из области теорије државе и права о различитости критеријума одређивања припадности друштву:

- ❖ у Римској империји као територијалној цивилизацији,

- ❖ код Словена, који припадност одређују по роду, а не по територији, те се због тога и дешава да оно што је на карти синонимни појам за Србе – Рас/Раси/РасСени ти и такви академици своде на уску област Рашке, што је ТЕХНОЛОГИЈА ПОТИСКИВАЊА (ПРАВОСЛАВНИХ) СЛОВЕНА, коју САНУ неће да изучава и разобличава, већ и њени чланови у томе учествују.

Сведоци смо да су данас границе бољшевика Лењина и Броза исти такав «Ромејски», или ако вам је лепше «Византијски» начин поделе Срба и Руса, како је то радио и Гај Јулије Цезар.

Због тога, када констатујем да «Србија и српски народ нису Исток на Западу и Запад на Истоку», јер су део Рас или РасСенске цивилизације, коју данас називамо Винчанска култура, треба имати у виду да је истински назив Винчанске цивилизације био Рас.

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France

Карта Ђакома Кантелија да Вињоле (Giacomo Cantelli da Vignola) која је сачињена у Риму 1689. године на којој коректно пише назив: «*Il regno della Serbia detta altrimenti Rascia*», као ознака целокупне Србије – **РасСија**

На данашњи дан формирала се парадоксална и крајње опасна ситуација за словенски свет јер – и дан-данас у уџбеницима за школе и универзитете у словенским и несловенским земљама, а такође и у средствима масовне комуникације, објављују у чистом виду пропаганду, која је супротна здравом разуму и сама себи, јер у основи њеној лежи немачка колонијална историографија (које су се одрекли и сами немачки научници), према којој:

- a) Србе и остале Јужне Словене уче, да су се њихови преци преселили на Балкан са севера у V–VII веку,
- б) Русе уче, да су се у том истом периоду у VI–VII веку, Руси преселили са Подунавља/Балкана/југа на просторе савременог града/реке Москве.

Историчари, археолози, филолози и други научници, чак и у Руској академији наука (РАН) и САНУ:

1. прихватили су «геноцидне концепције», по којима народи, културе и цивилизације, са једне стране – стално нестају, а са друге стране – стално настају нови народи, иако ми видимо да чак и у XX веку, прављење нових нација, на пример, «Босанаца/Бошњака, Црногораца, Украјинаца», представља вештачко дробљење словенског етноса од стране Запада (по моделу који је описан у «Записима о Галском рату» Гаја Јулија Цезара), које је усмерено на потискивање руског и српског народа, који је себе називао чак до 1848. године општим називом Рас, који лежи и у основи назива Расија/Русија,

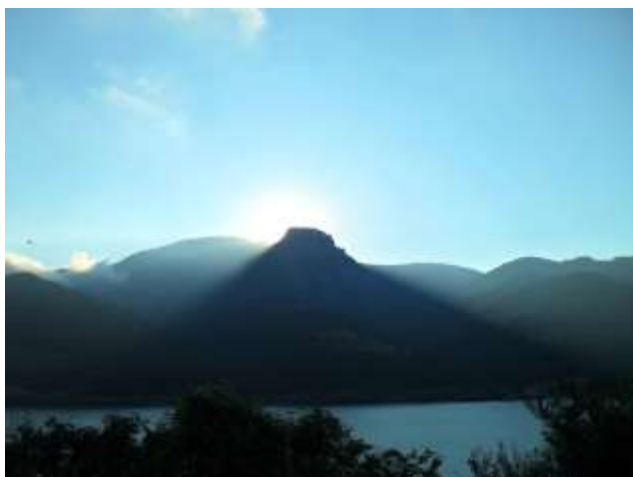
Такве застареле концепције основано је извргао критици, и чак исмејао, амерички археолог Метју Џонсон у својој књизи «Археолошка теорија».

Истраживања у области биохемије и ДНК генеалогije већ дају далеко прецизније доказе о **непрекидности постојања (на)рода и хаплогрупа** и да је хаплогрупа СлоВена/Руса R1a зачета пре 12 200 година у епохи Лепенског Вира и Винче.

2. изградили сопствене забране у области истраживања једне научне гране, у коју не пуштају било којег другог истраживача, из других наука, и поред тога што, услед такве затворености, сами нису у стању да пруже било какве разумне одговоре на кључна питања историје СлоВена до V века. Апсолутно је очигледно да се наука не може развијати без међудисциплинарних истраживања.

Настало је време промене погрешних, како ми сматрамо, погледа на историју настанка Словена. Зато као почетак те нове епохе у науци о *непрекидности културе Словена* универзитет МНЕПУ из Москве, на моју иницијативу, је предложио САНУ да заједничким напорима организујемо научно-практичну конференцију са темом «Имају ли Словени (право на) историју до V века?» у згради САНУ, у Београду, 20. јуна 2017. године, и у Музеју Лепенски Вир и хотелу Лепенски Вир, у градићу Доњи Милановац на Дунаву, 21. и 22. јуна у време летње дугодневице када се може видети над брдом Трескавац симболичко КолоВоротно сједињење Мајке-Земље и Сунца, у форми Аз, које је представљено и на Покровском соборном храму на преКрасном тргу и Москви у облику централне куполе.

Академици САНУ и Руске академије наука и њихови „сарадници“ могу да игноришу чињенице, али не могу да негирају слику или прецизније – слике!

Аз над Трескавцем – поглед са Лепенског Вира

Аз у форми централне куполе
Покровског саборног храма у Москви

На научној конференцији «На изворишту науке и културе» која је у септембру 2012. године одржана у Београду, сугерисао сам архитекти Христивоју Павловићу да следи принцип **кружног исечка** који је, као основни принцип Лепенског Вира, одбранио арх. Пеђа Ристић. Принцип **кружног исечка**, као светско чудо, очувао не само у облику кућа/станишта Лепенског Вира, већ се може видети сваког 21. и 22. јуна с позиције Музеја Лепенски Вир. Наиме, Сунце тих дана изласком изнад брда Трескавац, формира божанско сједињење Сунца и Мајке-Земље, у виду азбучног слова «А/Аз», које је било оријентир да се пре 10 000 година схвати цикличност круга. Привидно кретање Сунца КолоВени су бележили «чертама и резамма» око свог станишта. Познати палеолингвиста Радивоје Пешић, објавио је да су управо те основне форме А, Д, и Л (А, Δ, Λ) биле основ да се праћењем осунчавања створи цео систем АзБучних знака. Најновија истраживања су показала да су КолоВени тим **цртама и резовима** створили и систем цифара и, што је најважније за математику, појам 0 (нуле) као прелаз, цикличности једног нивоа на виши, у (божанском) математичком кретању/набрајању. Те «црте и резови» су очувани, и јасно се виде око кућишта у Музеју Лепенског Вира. Јасно је да то нису (искључиво) подупирачи за кочеве којим су формирали коче/куће.

Архитекта Христивоје Павловић је, уз помоћ Александре Бајић, снимиио 21. односно 22. јуна 2015. године, излазак Сунца над брдом Трескавац, које јасно формира «А/Аз». Фиксирани су координате са којих се сваког 21. и 22. јуна ујутру у 6 часова и 6 минута, може видети то величанствено «А/Аз» са позиције испред музеја Лепенски Вир: $44^{\circ} 33' 25,24''$ северне ширине и $22^{\circ} 1' 36,33''$ источне дужине (из њихове књиге «Сунце Лепенског Вира»). Израчунали су, уз консултације са нашим познатим астрономима, да се исти феномен видео и из древног станишта Лепенског Вира и поред померања континенталних плоча. Утврдили су да се и цео комплекс померио, па је измештање станишта Лепенског Вира на садашње коте музеја омогућило да се исти феномен и данас види у дане летње дугодневице, иако је, како наводе Бајић/Павловић «нагиб Земљине осе тада био нешто већи него данас, па је Сунце на дугодневицу излазило за $1^{\circ} 20'$ северније». Сада продужавају мерења јер је интерес у свету за овај феномен све већи, посебно од када су фотографије објављене на руском језику у руско-српском водичу «Тајна руског храма и непрекидност словенске културе, права и архитектура».

Управо то, и данас видљиво, «А/Аз» било је изворише представе о «ГОДишњој» цикличности божанског васкрсавања природе јер су древни КолоВени (СлоВени), правећи своје куће од брвана, приметили да се то Коло (узајамног кретања Мајке-Земље око свога чеда Сунца/Арила) материјализује на пресеку дрвета у виду година. У једнини је «год», како Руси и данас називају ГОДину (365) дана. Када су открили колико траје та цикличност наши преци су стекли тајно знање, које су називали КолоДар, које ми данас називамо «каленДар» не придајући му богзна какву пажњу, а најмање — божанско значење, иако је то била величанствена технологија и «ноу-хау» односно знање «када треба сејати, а када жњети». Због тога је најважнији елеменат запуштеног археолошког налазишта Винча, у предграђу Београда – дрво (коче/куће) и пшеница, јер су управо ту опонашали *Сунчани зрак*, правећи орањем, уз помоћ бикова, *бразде* на земљи у које су «жртвовали» зрневље пшенице, које се умножавало божанском силом у виду плодова.

Да је управо то азбучно «Аз» Лепенског Вира – нула, види се на минијатури из «Летописног лицевог свода/Преглед историје у историјским личностима» на којој је очуван приказ торањског часоВника (часоВеника, исечка/частице времена) Лазара Хиландарца или «Лазара Сербског», који је 1404. године израдио у Москви. На минијатури, која се чува у Државном историјском музеју на преКрасном тргу, јасно се види да је «Аз» на нули, а да су лигатуре Б/В на јединици, јер је Бог за древне СлоВене био један једини али као (свето)Вид гледао је на све четири стране света. Али не познајући азБучну математику Лепенског Вира, совјетски рестауратори у Суздаљу и на храму у улици Пољанка, у Москви, обновили су азБучне часовнике (који уместо цифара имају азбучне знаке), али су погрешно «А/Аз» ставили на место цифре 1, а лигатуру «Б/В» ставили, такође погрешно, на место цифре 2.

Совјетски рестауратори су обновили азбучне часоВнике на храмовима у Суздаљу и у Москви на улици Пољанка, али су погрешно поставили «Аз» на месту за цифру 1, а такође погрешно слова «Б» и «В» на месту за цифру 2

Минијатура о часоВнику србског мајстора Лазара Хиландарца чува се у Историјском музеју и на њој се види, да се «Аз» налази на 0/нули, а да «Б» и «В» треба да стоје на месту цифаре 1, јер је Бог/Вид один (један)

АзБучна математика Винче се очувала и у математици Месопотамије, где су божанским бројевима сматрани 3, 4, 5, 12 и 60, само зато што су древни КолоВени у Винчи и Лепенском Виру делили небо са три крста да би лакше пратили то привидно кретање Сунца. Како сваки крст има четири краја то **3 x 4** и јесте **12**, који видимо на сваком часоВнику, где између сваке (азбучне) цифре

има пет тачака, односно кругова, који се, као папиларни кругови, виде на пет прстију сваког човека.

Научници а посебно они који би науку да представе као вечну, једном заувек дату догму, о овоме ће дуго расправљати, како увек бива са сваком научном парадигмом – новом основом наука.

Али је сигурно да ће сваког 21. и 22. јуна, у 6:6 јутра око и у Музеју Лепенски Вир бити све више људи, из Србије и иностранства, да виде то величанствено рађање Сунца над брдом Трескавац. Ако буду облаци или киша, неће ништа изгубити. Само ће схватити величину наших предака који су преко те појаве уочили математичку ГОДишњу цикличност, која је била темељ зачетка културе, зачетак веда/знања, које данас називамо науке, и зачетак цивилизације. Схватиће величину научних открића којима је то знање обновљено. Схватиће значај тих снимака које су нам обезбедили Александра Бајић и архитекта Христивоје Павловић. А они који у те дане посете Лепенски Вир нека сниме ове изласке Сунца јер ће их многи часописи објавити.

У древном свету СлоВена светлост и тама су представљали јединство тога што данас називамо **линејна култура** (дневна цикличност дана и ноћи). Ми, на данашњем апстрактном нивоу размишљања, то не разумемо, иако није спорно да је ноћ корисна човеку за одмор. Ако то људи, и посено млади, не схвате, то може да угрози њихова нервна влакна. Зато је Срејовићева констатација, на шта се позива и Христивоје Павловић да «игра светлости и сенки у Лепенском Виру повремено достиже размере хијерофаније» (од грчког *hieros* што значи светло и *ainein* што значи открити али и профано) изгледа поетски лепо величање светлости и неспорне светости Лепенског Вира, али може бити и неразумевање тог древног јединства дана и значаја таме, ноћи за човека.

Божанско сједињење «мушког» (Сунчевог) и женског (Мајке-Земље) прапочетка над Трескавцем је имало свој одраз у сохи (као носећем архитектонском дрвеном стубу, не само кућишта Лепенског Вира, него и Винче), која се завршавала рашљама/роговима, у које се полагало друго дебло на којем су се видели Сунчани ГОДови. Због тога и данас Срби, када дижу кров, кажу да дижу рогове, и то се слави. То је логично и изворно архитектонско разјашњење, онога што ће у каснијим цивилизацијама други народи називати акхет, божанско извориште, планина где се Сунце рађа у дане важних весника промена у природи. Тај Боуки/божански знак је, као идеограм присутан и на «Питосу из Винче» и на многим стећцима наших предака БогуМила, који су себе називали «крстјани» далеко пре појаве хришћанства, јер је вертикална линија знак Сунца, а хоризонтална линија знак Мајке-Земље, и управо од тих времена крст је знак укупности: Коло.

Соха (рогатка – колац/кочевје на који је окачена глава Боуки/бика) као знак **Y** Сунца које носи Коло (ГОДове цикличности обнове Кола) носећег коца крова у коме се виде ГОДови

Знак «М» сохе (рогасте **Y**) на Питосу из Винче (знак Боуки као идеограм назива: **Бос**Венија и **Мос**КоВија – Божанска)

Историографија је у грчка и римска времена била основ поковања народа, како је користе и колонијалне силе, у неоколонијалним походима по свету, за пројектовање будућности. Управо таква историографија стално нуди представу да је човечанство геноцидни механизам, у коме једни народи нестају, а други се појављују као нове цивилизације, док је само Рим вечни «перпетум мобиле» тог кретања у коме постоји «божанско право», наводно познато једино Риму. Ту логику следио је и Наполеон у поковању народа Европе, намећући поново стару опробану технологију «природног права» која је била у функцији његове свемоћне армије која је ширила светску индустријску револуцију и ново глобално устројство света. Немачки градови су се уједињавали не само у савезе градова, већ и у еснафске «гилдије», у којима су ковали одбрану од наполеоновског глобализма повећавајући квалитет својих производа и одговорност својих чланица на тржишту, што је и данас основ привредне моћи Немачке. Али главни отпор Наполеоновом глобализму и апсолутизму нису била само нова квалитетна индустријска средства — производи немачких еснафских удружења, већ и «историјска школа права», којом су немачки научници под вођством учених правника, попут Савињија и Пухте, пружали отпор општем праву које су наметали Наполеонови глобалисти, говорећи о општем, природном праву, овај пут заснованом не на божанском средњовековном праву, него на некаквом праву «општег разума». *Немачка историјска школа* је развијала учење по којем је право резултат историјског развоја сваког одвојеног народа. Данас је Немачка носилац тог глобализма јер је све — коло.

А управо на Покровском саборном храму на прекрасном тргу у Москви, распоред купола храма објашњава шта је **Аз** (централна купола), јер четири велике куполе формирају крст Сунца, док четири мале куполе формирају крст Земље, која се окреће око Сунца и ствара ГОдишњи Васкрс природе. То Коло, које ствара венац живота на Земљи, се по схватању древних словена (који су због тога себе називали Коловени), материјализовало на пресеку дрвета у виду ГОдова, помоћу којих су древни Словени открили КолоДар, као тајно знање, које ми данас називамо просто – каленДар.

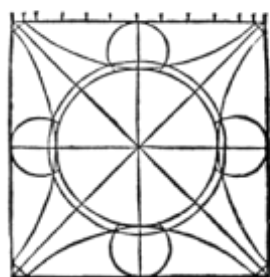
Ово би могло да личи на тумачење, па и произвољно тумачење, да није кнемиде из Горње Винче на којој се налази иста схема, где четири велика круга образују крст Сунца, а четири мала круга крст Мајке-Земље, која се окреће око свога чеда Сунца. Вредност ове кнемиде (штитника војника из Горње Винче, епоха Гласинац – око 1800 г.п.н.е., сада Република Српска) је и у томе што садржи идеографски знак Коло у централном делу, који је идентичан знаку који је нашла Америчка археолошка експедиција у престоници Лидије – граду Сарду, који је прецизиран у десетини различитих форми Кола.

Чувени римски архитекта и инжињер Витрувиј у I в.п.н.е. у раду «*Десет књига о архитектури (De architectura libri decum)*», тврдио је да је Грк Калимах сачинио **коринтски капител** када је угледао **корпу за храну** уплетену листовима **аканта** (Emily Cole «*The Grammar of Architecture*»).

Ово је апсолутно нетачно и не може се од младих тражити да развијају свој таленат на основу јадне и нелогичне, **империјалне легенде** којом је успостављена **територијална култура**, на основу које су Латини присвојили историју и културу Русије, као вечне персоналне, родоверне цивилизације толерантности различитости.

У књизи: «**КолоВени/СлоВени и континуитет културе и права**», на основу најновијих научних истраживања изнео сам доказе да је **капител** настао из мировозрења (погледа на свет) древних СлоВена/КолоВена епохе Лепенског Вира и Винче «**Све је Коло**», јер је пресек капитела изражавао и изражава Коло:

- а. круг на дорском капителу, а исто то у облику
- б. два равнострани крста који на коринтском капителу садрже:
- ❖ крст Сунца, који се завршава на спољном/видљивом делу цветом и
  - ❖ крст **мајке Земље**, који прелази у **Волуту**,

Коло гледано са горњег дела капитела

Коло које ствара КапиТел одакле извире Дух Божји – Сунчеви зраци у облику канелура (влакна у дрвету/коца/куће преко којих се продужавају Сунчеви зраци да би васкрсли природу)

Примитивни али мудри људи Лепенског Вира су својим стаништем у облику азбучног А односно Аз одредили и пратили ПраИзвор, ПраПочетак Сунце које даје Вид па су уочили да се то не једноставно кретање Мајке Земље и Сунца одражава дрвету у облику година (једнина је **год**, одакле и немачка реч Gott и енглеска реч God), чиме су уловили божанску, како бисмо ми данас рекли еколошку, лепоту дрвета и почели да граде у Винчи прве храмове – домове своје.

У свим језицима у Европи стуб, па и у оним језицима којима се у Великој Британи користи само неколико људи, стуб се каже **КОЛОНА**, осим у српском језику где је смисао и настао и очувао се у **колу** као националној игри посвећеној радости Сунца и мајке Земље, мушког и женског прапочетка.

Исту ту космогонију капитела православни СлоВени данас изражавају у облику најлепшег духовног *капитела* — *петокуполног крстообразног храма*.

Милиони туриста, руских и страних, који дођу пред Покровски саборни храм толико су очарани његовом лепотом да и не примете да је основа те сложене композиције врло једноставна. Она садржи КОЛО:

- ❖ четири велике куполе су постављене у облику крста који представља Сунце, док
- ❖ четири мале куполе образују мали крст који представља кретање Мајке Земље око свога чеда Сунца.

Коло на кнемиди, заштитнику нађеном у Горњој Винчи, Гласиначка епоха Винчанске (колоВенске/слоВенске) културе

Исто коло као основа Покровског храма: кретање Мајке Земље – (крст од четири мале куполе) око Сунца (крст од четири велике куполе)

Тако да се и на овом храму види континуитет слоВенске/колоВенске културе од Лепенског Вири и Винче (па и Горње Винче, данас у Републици Српској).

Реч КУЛТУРА (и сама култура) настала је из српске/древне рАсСенске/руске речи КОЛО, која је трансформисана у KVLV затим у CVLT/Kult, (и у латинском језику је сачувано да је реч **култура** настала из речи **COLLO/Коло**). Најстарији поглед на свет (мировозрење) древних СлоВена, који су себе називали КолоВени, био је генијално једноставан – **«Све је Коло»** (јединство **кретања Земље око Сунца**, природе и човека), на основу чега су открили да се то **Коло** узајамности цикличног кретања материјализује на пресеку дрвета у виду **год-а (годова)**, што им је омогућило да у Лепенском Виру систематизују тајно знање «КолоДар», које ми данас називамо «каленДар» и тако прецизирају **годину дана** као време васкрса природе, захваљујући чему су могли да пређу са **номадског на седлачки** облик живота (што је почетак **културе**) и почну у Винчи да граде куће од (божанског) дрвета, саде у браздама (као опонашању Сунчевог зрака) семе житарица и на истом месту убирају летину.¹

Школа «непрекидности (словенског) права и културе», коју сам покренуо на универзитету МНЕПУ у Москви, један је од начина да се супротставимо геноцидним теоријама о сталном нестајању народа и цивилизација. Да се супротставимо дробљењу српског народа. Да спознамо и докажемо трајање и стабилност, без обзира на природне и друштвене катаклизме којима је изложено човечанство и наш српски народ, име којем увек беше Рас (род Первоначала), што није митски српски град него облик персоналног одређивања припадности човека друштвеној заједници преко рода.

На основу поимања «Кола» као вечног васкрења природе настао је и назив «КолоВени», што је било првобитно значење речи СлоВени, о чему дајем прецизан графички преглед промена и погрешног ишчитавања азБучних знака:

¹ Божидар Митровић «Первоначалное значение слова „Москва“ и русское происхождение российской государственности», «КолоВенија», Белград, 2014 г., стр. 64.
Божидар Митровић «КолоВени (Словени) и континуитет културе и права», «КолоВенија», Белград, 2008 г., стр. 340, 433, 543, 684, 685,

8 7 6 5 4 3 1

Назив «Словени» је значао: «КолоВени*», како је то исписано здесна налево, Азбучним (хирилчним) писмом етруске епохе у VI веку пре нове ере на Златној плочици нађеној 1961. године у градињу Санта Севера у Италији (етруски град Пирги).

* КолоВени: (на)род који поштује Коло (ГОДИШЊИ циклус кретања планете Мајке-Земље око Сунца – савременим речником: хелиоцентрични систем), које ствара «венац живота» на планети Земља.

КолоВени

1 2 3 4 5 6 7 8

Правилно писање древног назива «Словени» савременом српском Азбуком: слово «В» је велико ради уочавања слоговне идентичност са изворником (Етруске азбучне текстове треба читати по словима али тумачити по слоговима)

СлоВени

1 3 4 5 6 7 8

Савремено значење имена «КолоВени», написано савременом српском Азбуком (слово «С» је исписано црном бојом јер неправилно прочитано, а слово «В» је велико да би се уочила слоговна идентичност)

слАВяне

1 3 4 5 6 7 8

Савремено значење речи КолоВени (Словени) написано на руском језику (Слова «А» и «В» су велика да би се лакше уочио процес трансформације изворника)

SlaVs

1 3 4 5 6 7 8

Назив «Словени» (КолоВени) исписан на енглеском језику (који је омувао многе колоВенске/слоВенске речи као што су: Год/GoD; Арило/Year/year round; КолоВини/Halloween/шкот. Хелувин)

SlaWen

1 3 4 5 6 7 8

Следећи латинско и грчко несхватање азбучних слова Немци име КолоВени пишу: SlaWen.

4-1 8 7 6 5

Назив «ВиниКоло» (икавска варијанта имена «КолоВени/СлоВени» из XI века пре н. е.) из града Сард (сада у Турској), написан азбучним/хирилчним словима (означеним бројевима 5,6,7,8) лидијске епохе и идеографским знаком «Коло» (означен бројевима 1-4 ради упоређења са етруским азбучним натписом «Коло» на Златној плочици).

Закључак

Наука се стално развија, па и историчари се морају ослободити наказних теорија сталних нестајања народа и да, као очевидан факт прихвате **непрекидност словенске културе**, која је постојала на широким просторима РOMEЈЕ (Византије) и у Малој Азији и на Балкану хиљадама година до V века.

Нови научни приступ о **непрекидности културе** мора се супротставити **теоријама о геноцидној природи човека** што проистиче из **тврђњи о сталном нестајању целих народа и сталном појављивању нових култура и народа**.

Марке будуће државе **КолоВеније** на Балкану које сведоче о непрекидности словенске/колоВенске културе и духовности од епохе Лепенског Вира и Винче до православне културе Срба и Руса

Српска, као и руска дипломатија морају изучити ова питања **теорије државе и права** и моја открића, која су подржала два водећа научника Русије у области теорије државе и права, који су написали предговор за моју књигу на руском језику: «Првобитно значење речи Москва и руско порекло рАссијске државности»², и према томе изложити специфичност словенског права, организације друштва и на темељу тога штитити интересе Срба односно Руса ван граница Русије и у међународним организацијама.

Ова научна открића о две цивилизације у Европи су изложио сам и на многим научним конференцијама у Москви и Русији, и на ТЕСЛА ГЛОБАЛ ФОРУМУ од 7 до 10 јула 2017 године у Центру Андревље на Фрушкој Гори а текст је објављен у часопису «Међународнаја економика» у Москви на руском језику у броју 8 за 2019. годину.

Професор Божидар Митровић, доктор правних наука, адвокат Адвокатске коморе града Москве, до 2017. године Председник Савета за статусна питања дијаспоре Србије,

² предговор књиге Божидара Митровића: «Первоначальное значение слова Москва и русское происхождение российской государственности» потписали су и оверили своје потписе у служби кадрова својих универзитета **Сырых Владимир Михайлович**, д-р юридических наук, професор, заслуженный деятель науки, заведующий отделом теории и истории права и судебной власти, Российской академии правосудия и **Марченко Михаил Николаевич**, д-р юридических наук, професор, заслуженный деятель науки, заведующий кафедрой теории государства и права и политологии юридического факультета Московского государственного университета им. М.В. Ломоносова

Руководилац Катедре међународног, словенског и еколошког права
универзитета МНЕПУ, Москва
члан Савета националности при Влади града Москве
члан Комисије за науку и образовање Савета националности
Директор Музеја НЕПРЕКИДНОСТИ СЛОВЕНСКОГ ПРАВА И КУЛТУРЕ ОД
ЕПОХА ЛЕПЕНСКОГ ВИРА И ВИНЧЕ, универзитета МНЕПУ, Москва
Председник Регионалне друштвене организације ОБЈЕДИЊЕЊЕ СРБА,
Москва, до 2017. године
bozzidar@inbox.ru www.bozzidar.ru skype koloven1

тел. (+7929) 9 32 23 72 тел. у Београду 0613220670